

Alacakaranlık

– gul-asya-alan · 10 Şubat 2025

Alacakarlık çökünce ufkun görünen yüzlerine...

Ne seni ağırlar bizim sokak ...

Ne soysuz ayak izlerin kalır üzerimde

Sığındım, ağaç kovuğundan küçük gönlüne...

Ne cevherler gizledim ...

Zümrüt elmastan değerli hislerimde..

Oysa , toy bir kız çocuğu kadar masumdu gülüşlerim ...

Ürkek güvercinler gibi titriyordu ben ...

Ben ve içimde ki sen ...

Kokuna aşinâ olduğum ...

Avuçlarına şiirler yazdığım sen...

Şimdi fırtınalar kopuyor yüreğimde....

Sancıların sürüklüyor beni ...

Darma duman oldum

Silinsin zaman...

Tükensin umutlarım...

Yokluğunun hücrelerinde ...

Son bulsun cezam...

Sen diye yanmasın içim...

Bir kaldırım kenarında unutayım seni...

Yağmurlar yağmasın üzerime...

Gün batımında kararsın yüzün ...

Bırak söylemesin adını türküler...

Bugün bir daha unutayım seni...

Vakit sâhir...

Vakit alacakaranlık vakti...

Gül Asya Alan